

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-12-18
Besvaras senast
2020-01-17

Till statsrådet Jennie Nilsson (S)

2019/20:232 Renägares förluster på grund av rovdjursangrepp

Efter utredning av Naturvårdsverket och Sametinget kunde riksdagen i december 2013 anta propositionen *En hållbar rovdjurspolitik* (2012/13:191). Den innehåller dels mål för rovdjuren, det som kallas gynnsam bevarandestatus, dels mål för hur stora skador rovdjuren ska få orsaka rennäringen, vilket anges vara maximalt 10 procent av renhjorden.

I utredningen och propositionen finns också angivet ett tillvägagångssätt för hur förlusterna ska beräknas, det så kallade toleransnivåverktyget. Sametinget och Naturvårdsverket anges i propositionen vara de som tillsammans ska utveckla toleransnivåverktyget, vilket ska hjälpa samebyarna att tillsammans med länsstyrelsen i respektive län beräkna de verkliga förlusterna.

De senaste tio åren (2007/08–2016/17) har mellan 53 000 och 70 000 renar dödats årligen av rovdjur, i snitt 61 400 renar per år. Detta motsvarar i medeltal en förlust av 24,3 procent av den totala renhjorden årligen, som lägst 21,4 procent (2015/16). I snitt slaktades under samma tidsperiod i snitt 55 600 renar årligen. Rovdjuren dödar över hälften av den totala potentiella produktionen av klimatsmart kött.

Sedan propositionen beslutades 2013 har samebyarnas förluster av renar till rovdjur ökat, vilket visar att innehållet i propositionen inte fått den verkan som avsågs. I dag redovisar flera samebyar förluster kring 30 procent, och många av dem finns i Jämtlands län.

Det saknas i dag instrument för att nå till toleransnivån; rovdjuren har ett starkare skydd än vad samisk renskötsel har. Renskötselns svaga författningsskydd i förhållande till den svenska rovdjursstammen får till följd att samiska intressen ständigt prioriteras ned.

Exempel på detta ser vi när länsstyrelsens beslut om skydds jakt överklagas och domstolarna upphäver beslutet. Rovdjuren har ett starkare skydd i lagstiftningen; det saknas balans.

Att ändra förordningen om rovdjursförvaltning och jaktförordningen, som Sametinget föreslår, kommer inte att slutligen lösa frågan. Det är dock en åtgärd som i vart fall inom den närmaste tiden är möjlig för att åstadkomma bättre balans och öka förutsättningarna för länsstyrelsen att vidta de

förvaltningsåtgärder som den anser vara nödvändiga för att skydda rennärigen.

Den 10 december svarade ministern på min skriftliga fråga i ämnet. Otydligheten i svaret från ministern är anmärkningsvärd eftersom målet infördes 2013 och ännu inte har utvärderats.

Med anledning av detta vill jag fråga statsrådet Jennie Nilsson:

1. Avser regeringen att ändra i förordningar om renägarnas förluster av rovdjur, som enligt propositionen *En hållbar rovdjurspolitik* (2012/13:191) ska vara maximalt 10 procent enligt den hemställan som gjordes av Sametinget den 18 januari 2018?
2. Om regeringen verkar för en författningsändring, hur ser tidsplanen ut?

.....
Saila Quicklund (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander